

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף מז עמוד א

משרבו הרוצחנין - בטלה עגלה ערופה. משבא אליעזר בן דינאי, ותחינה בן פרישה היה נקרא - חזרו לקרותו בן הרצחן. משרבו המנאפים - פסקו המים המרים, ורבי יוחנן בן זכאי הפסיקו, שנאמר: לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם וגו'.

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף מז עמוד ב

משרבו הנואפין כו'. ת"ר: ונקה האיש מעון, בזמן שהאיש מנוקה מעון - המים בודקין את אשתו, אין האיש מנוקה מעון - אין המים בודקין את אשתו, ואומר: לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה כו'. מאי ואומר? וכי תימא, עון ידיה אין, דבניה ודבנתיה לא, תא שמע: לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה; וכי תימא, עון אשת איש אין, עון דפנויה לא, ת"ש: כי הם עם הזונות יפרדו ועם הקדשות יזבחו וגו'. מאי ועם לא יבין ילבט? אמר רבי אלעזר, אמר להם נביא לישראל: אם אתם מקפידין על עצמכם - מים בודקין נשותיכם, ואם לאו - אין המים בודקין נשותיכם.

ירושלמי סוטה פרק ט הלכה ט

דכתיב: "כי הם עם הזונות יפרדו" וכתיב (במדבר ה) "והייתה האשה לאלה בקרב עמה" בזמן שעמה שלום, לא בזמן שעמה פרוצים.

קרבן העדה מסכת סוטה פרק ט הלכה ט

בזמן שעמה שלום וכו'. הלכך אפילו מהכשרים נתבטלה מי המרים כיון שרובן פרוצים:

עלי תמר סוטה פרק ט

משרבו המנאפים פסקו המים המאריים וריב"ז הפסיקו. צ"ב כפל הלשון היה צריך להיות משרבו המנאפים הפסיק ריב"ז את המים המאריים! ונראה לבאר. והוסיף רבי וריב"ז הפסיקו. והיתה נחוצה הוספה זו שכן איך יש לבטל מצוה מפורשת הכתובה בתורה. אמנם יש ראיות ברורות לזה כמ"ש במשנה וגמרא ואעפ"כ יכול להיות מי שיהיה נבוך בזה לפיכך הוסיף רבי וריב"ז הפסיקו, ובודאי ריב"ז ובית דינו ומעבשיו אין מי שיפקפק בזה. והיה עוד אפשר לספק בלשון המשנה פסקו המים המאריים שיתכן לפרשו שפסקו מאליהם ומפני שיש ראיות לזה מפסוקי התורה, ולפיכך היה דרוש ההוספה וריב"ז הפסיקו.

רמב"ם הלכות סוטה פרק ג הלכות יז-יט

באותה שעה שתמות היא ימות הנואף שהשקה על ידו בכל מקום שהוא ויארע לו מאורעות שאירעו לה לצבות בטן ולנפיל ירך, וכל הדברים האלו בשלא חטא הבעל מעולם אבל אם בעל בעילה של איסור אין המים בודקין את אשתו כמו שבארנו.

ואם עבר והשקה את אשתו הרי זה מוסיף על חטאתו פשע שגורם לשם המפורש שימחה במים לבטלה ומוציא לעז על מי שוטה שאשתו אומרת לאחרות שזינת ולא בדקו בה המים והיא לא תדע שמעשי הבעל גרמו.

לפיכך משרבו המנאפים בגלוי בבית שני בטלו הסנהדרין את מי המרים וסמכו על הכתוב בקבלה +הושע ד' י"ד+ לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה.

רמב"ן במדבר פרק ה

משרבו הנואפים פסקו מי סוטה, שנאמר (הושע ד יד) לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזונות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט. ואין הכתוב אומר שתהיינה הנשים הנואפות פטורות מן העון בעבור שבעליהן נואפים, רק שלא יעשה בהן הנס הגדול הזה שהוא נעשה להם לכבודם ולהיותם עם קדוש, והם לא יבינו בטובה הזאת ולא יחפצו בה, וזהו שאמר "ועם לא יבין ילבט", כלומר ילכד בסבלותו.